

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi razširjeni senat)

z dne 22. decembra 2005*

V zadevi T-146/04,

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, nekdanji poslanec Evropskega parlamenta, stanujoč v Saint-Pierre-d'Irube (Francija), ki ga zastopa D. Rouget, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropskemu parlamentu, ki ga zastopajo H. Krück, C. Karamarcos in D. Moore, zastopniki, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

* Jezik postopka: francoščina.

ob intervenciji

Kraljevine Španije, ki jo zastopa zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourggu,

intervenientka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti odločbe generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 24. februarja 2004 o izterjavi zneskov, ki so bili izplačani tožeči stranki iz naslova parlamentarnih stroškov in nadomestil,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi razširjeni senat),

v sestavi J. Pirrung, predsednik, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, sodnika, I. Pelikánová, sodnica, in S. Pappasavvas, sodnik,

sodna tajnica: C. Kristensen, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. septembra 2005

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 Člen 199, prvi odstavek, ES določa:

„Evropski parlament sprejme svoj poslovnik z večino svojih članov.“

2 Člen 5 Poslovnika Evropskega parlamenta, v besedilu, ki se uporablja v tem primeru (UL 2003, L 61, str. 1, v nadaljevanju: Poslovnik), določa:

„Pravila, ki urejajo povračilo stroškov in nadomestil poslancem, določi predsedstvo.“

3 Člen 16 Poslovnika določa:

„Po izvolitvi podpredsednikov Parlament izvoli pet kvestorjev.“

Kvestorji se izvolijo po enakem postopku kot podpredsedniki.“

4 Člen 21 Poslovnika določa:

„1. Predsedstvo sestavljajo predsednik Parlamenta in štirinajst podpredsednikov.

2. Kvestorji so člani predsedstva s svetovalno funkcijo.“

5 Člen 22(2) Poslovnika določa:

„Predsedstvo sprejema finančne, organizacijske in upravne odločitve o zadevah, ki se nanašajo na poslance in notranjo organizacijo Parlamenta, njegovega sekretariata in teles.“

6 Člena 25 Poslovnika določa:

„Kvestorji so v skladu s smernicami, ki jih določi predsedstvo, pristojni za upravne in finančne zadeve, ki se nanašajo neposredno na poslance.“

7 Člen 182(1) Poslovnika določa:

„Parlament ima generalnega sekretarja, ki ga imenuje predsedstvo.

Generalni sekretar se pred predsedstvom slovesno zaveže, da bo vestno in popolnoma nepristransko opravljal svoje naloge.“

8 Pravilnik o povračilu in nadomestilu stroškov poslanecem (v nadaljevanju: Pravilnik PNS) je sprejelo predsedstvo Evropskega parlamenta na podlagi člena 22 Poslovnika ter členov 199 ES, 112 AE in 25 PJ.

9 Člen 13(1), prvi pododstavek, Pravilnika PNS, kot je veljal v času dejanskega stanja, se glasi „[p]oslanci so upravičeni do mesečnega pavšalnega nadomestila v višini zneska, ki ga določi predsedstvo, za kritje stroškov, nastalih v okviru poslanske dejavnosti, ki niso kriti z drugimi nadomestili v skladu s tem pravilnikom (v nadaljevanju: splošno nadomestilo stroškov)“.

10 Člen 14(1) Pravilnika PNS določa:

„Pod pogojem, da je to v skladu z določbami tega člena, ima poslanec pravico do dodatka (v nadaljevanju: dodatek za parlamentarno pomoč), namenjenega za kritje stroškov za zaposlitev ali koriščenje storitev enega ali več pomočnikov [...]“

11 V skladu s členom 14(2) in (7)(b) Pravilnika PNS lahko poslanec za celotno ali delno upravljanje s svojim dodatkom za parlamentarno pomoč (imenovanim tudi „dodatek za sekretariat“) zadolži tretjo osebo, imenovano „plačilni zastopnik“.

12 Člen 16(2) Pravilnika PNS določa:

„Če je generalni sekretar prepričan, da so poslanci iz naslova dodatka za parlamentarno pomoč, neupravičeno prejeli plačila, izda navodila, da se od zadevnega poslanca zahteva povračilo teh zneskov.“

13 Člen 27 Pravilnika PNS določa:

„2. Če poslanec meni, da je prišlo do nepravilne uporabe tega pravilnika, se lahko pisno obrne na generalnega sekretarja. Če poslanec in generalni sekretar ne dosežeta sporazuma, se zadeva naslovi na kvestorje, ki po ponovnem posvetovanju z generalnim sekretarjem sprejmejo sklep. Kvestorji se lahko posvetujejo tudi s predsednikom in/ali predsedstvom.

3. Če je generalni sekretar po posvetovanju s kvestorji prepričan, da so poslanci iz naslova nadomestil, predvidenih v tem pravilniku, neupravičeno prejeli plačila, izda navodila, da se od zadevnega poslanca zahteva povračilo teh zneskov.

4. V izjemnih primerih lahko na predlog generalnega sekretarja po posvetovanju s kvestorji predsedstvo v skladu s členom 73 Finančne uredbe in določb o njenem izvajanju pooblasti generalnega sekretarja, da začasno prekine plačilo nadomestil, dokler poslanec ne povrne neupravičeno prejetih zneskov.

Sklep predsedstva se sprejme ob upoštevanju dejanskega izvajanja poslančevega mandata in brezhibnega delovanja institucije, pri čemer poslanec pred sprejetjem omenjenega sklepa izrazi svoje mnenje.“

14 Zgoraj navedeni odstavek 4 je bil dodan členu 27 Pravilnika PNS s Sklepom predsedstva z dne 12. februarja 2003.

15 Člen 5 Notranjih pravil o izvrševanju proračuna Evropskega parlamenta, ki jih je predsedstvo sprejelo 4. decembra 2002, določa:

„3. Institucija, ki jo predstavlja njen predsednik, sprejme sklep o prenosu nalog, s čimer je generalni sekretar imenovan za glavnega odredbodajalca na podlagi prenosa.

4. Glavni odredbodajalec na podlagi prenosa prenese naloge na odredbodajalce na podlagi prenosa. Odredbodajalci na podlagi prenosa nadalje prenesejo naloge na odredbodajalce na podlagi nadaljnjega prenosa.“

- 16 Člen 71(2) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1, v nadaljevanju: Finančna uredba), določa:

„Lastna sredstva, dana na voljo Komisiji, in vsako terjatev v fiksnem znesku in zapadlo, ki se potrdi kot resnična, je treba ugotoviti z nalogom za izterjavo računovodji, ki mu sledi opomin dolžniku, oba pa pripravi odgovorni odredbodajalec.“

- 17 Člen 72(2) Finančne uredbe določa:

„Institucija lahko z odločbo, ki je izvršljiva v smislu člena 256 Pogodbe ES, formalno ugotovi terjatev nasproti osebam, ki niso države.“

- 18 Člen 73(1) Finančne uredbe določa:

„Računovodja ukrepa na podlagi naloga za izterjavo terjatev, ki jih je pravilno ugotovil odgovorni odredbodajalec. Pri tem ravna s potrebno skrbnostjo, da zagotovi, da Skupnosti prejmejo svoje prihodke in da so njihove pravice varovane.

Računovodja izterja zneske s pobotom z enakimi zahtevki, ki jih imajo Skupnosti do dolžnika, ki ima sam zahtevek do Skupnosti, ki je resničen, v fiksnem znesku in zapadel.“

19 Člen 78(3) Uredbe Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Finančne uredbe (UL L 357, str. 1) določa:

„Z opominom dolžniku se dolžnika obvesti:

- a) da so Skupnosti ugotovile znesek terjatve;
- b) da je dolg Skupnostim zapadel v plačilo na določen datum (v nadaljnjem besedilu: datum zapadlosti);
- c) če dolga ne bo plačal do tega datuma zapadlosti, da se za dolg zaračunajo obresti po obrestni meri iz člena 86, brez poseganja v posebne predpise, ki se lahko uporabijo;
- d) da bo institucija izterjala znesek s pobotom, kadar bo to mogoče, o čemer bo pred tem obvestila dolžnika;
- e) če dolžnik dolga ne bo plačal do določenega datuma zapadlosti, da bo institucija izterjala znesek z unovčenjem garancije, ki jo je dolžnik predložil vnaprej;

- f) če po sprejetju vseh teh ukrepov znesek ni poplačan v celoti, da bo institucija izterjala znesek z izvršitvijo odločbe, izdane bodisi v skladu s členom 72(2) Finančne uredbe bodisi v sodnem postopku.

Odredbodajalec pošlje opomin dolžniku in kopijo opomina računovodji.“

20 Člen 80 Uredbe št. 2342/2002 določa:

„1. Ugotovitev zneska terjatev temelji na dokazilih, ki potrjujejo upravičenost Skupnosti.

2. Pred ugotovitvijo zneska terjatev odgovorni odredbodajalec osebno preveri dokazila ali na svojo odgovornost potrdi, da so bila dokazila pregledana.“

21 Člen 83 Uredbe št. 2342/2002 določa:

„Računovodja lahko kadarkoli v postopku, potem ko o tem obvesti odgovornega odredbodajalca in dolžnika, izterja ugotovljeni znesek terjatve s pobotom, kadar ima dolžnik tudi zahtevek do Skupnosti, ki je nedvoumen, v fiksnem znesku in zapadel, v višini zneska v odredbi za plačilo.“

22 Člen 84 Uredbe št. 2342/2002 določa:

„1. Brez poseganja v člen 83, če do dneva plačila, določenega v opominu, celoten znesek ni vrnjen, računovodja obvesti odgovornega odredbodajalca in nemudoma začne postopek za izterjavo s pomočjo pravnih sredstev, ki so mu na voljo, vključno, kjer je to primerno, z unovčenjem garancije, ki je bila predložena vnaprej.

2. Brez poseganja v člen 83, kadar ni mogoče uporabiti načina izterjave iz odstavka 1 in dolžnik ne plača dolga na podlagi formalnega opomina, ki mu ga je poslal računovodja, računovodja izvrši odločbo o izterjavi, izdano bodisi v skladu s členom 72(2) Finančne uredbe bodisi v sodnem postopku.“

23 Člen 4(3) Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145 str. 43) določa:

„Dostop do dokumenta, ki ga je institucija pripravila ali prejela za notranjo rabo in se nanaša na zadevo, o kateri institucija ni odločala, se zavrne, če bi razkritje resno oslabilo postopek odločanja institucije, razen če ne prevlada javni interes za razkritje.“

Dejansko stanje

- 24 Koldo Gorostiaga Atxalandabaso je bil od leta 1999 poslanec v Evropskem parlamentu na listi baskovske politične skupine „Euskal Herritarok/Batasuna“ (v nadaljevanju: EH/B). Na podlagi sklepa Juzgado de Instrucción ° 5 de Madrid (preiskovalni sodnik št. 5 v Madridu) z dne 26. avgusta 2002 in na podlagi sodbe Tribunal Supremo (špansko višje sodišče) z dne 27. marca 2003 je bila skupina EH/B v Španiji razglašena za nezakonito. Pravna sredstva, ki so bila zoper zadnje navedeno sodbo vložena pri Tribunal Constitucional (špansko ustavno sodišče), so bila zavrnjena. Prepoved skupine EH/B ni vplivala na poslanski mandat tožeče stranke in ga je še naprej izvrševala do konca zakonodajnega obdobja v juniju 2004.
- 25 Tožeča stranka je parlamentarna nadomestila prejerala od začetka svojega mandata v letu 1999 do, kar zadeva nadomestilo splošnih stroškov in stroškov sekretariata, 31. avgusta 2001 na tekoči račun pri Banque Bruxelles Lambert SA, in sicer na svoje ime in ime skupine EH/B. Slednja je bila plačilni zastopnik v smislu člena 14(2) Pravilnika PNS.
- 26 Tožeča stranka je 21. marca 2002 z zelene knjižice, ki je tekoči račun, dvignila znesek 210.354 EUR.
- 27 Naslednji dan po dvigu, to je 22. marca 2002, so J. Gorrotxategija, blagajnika skupine EH/B in računovodjo tožeče stranke, ustavili ob prihodu na francosko ozemlje, kamor je prišel iz Belgije. Premier juge d'instruction (prvi preiskovalni sodnik) pri Tribunal de grande instance de Paris (pariško okrožno sodišče) je tedaj zasegel znesek 200.304 evrov, ki jih je imel v posesti J. Gorrotxategi.

28 Predsedstvo Parlamenta je za to zadevo prvič izvedelo na sestanku 8. aprila 2002. V točki 8.2 zapisnika s tega sestanka je bilo zapisano:

„Predsedstvo [...]

— je seznanjeno z informacijo, ki so jo razširila občila, da so francoski organi aretirali dva člana neke nacionalne politične stranke, ki sta imela v posesti veliko vsoto denarja in ki naj bi izjavila, da je bil ta denar nakazan članu Evropskega parlamenta za njegove dejavnosti;

— po tem, ko je podal svoje mnenje predsednik, pooblašča generalnega sekretarja, da v tem primeru stori vse potrebno, zlasti da se prepriča, da so stroški zadevnega člana v skladu z veljavnimi pravilniki, in da poroča kvestorjem o kakršnikoli morebitni kršitvi teh pravilnikov.“

29 Generalni sekretar Parlamenta (v nadaljevanju: generalni sekretar) je z dopisom z dne 12. aprila 2002 tožečo stranko opozoril na različna nadomestila, ki jih je prejela od začetka njenega mandata, in jo pozval, naj do konca aprila 2002 predloži številčne podatke o uporabi sredstev, izplačanih iz naslova dodatka za sekretariat od leta 1999 do 31. januarja 2001, in pojasnila o uporabi sredstev, izplačanih iz naslova nadomestila za splošne stroške.

- 30 Tožeča stranka je odgovorila z dopisom z dne 6. maja 2002, s katerim je predstavila računovodske podatke o uporabi nadomestil za sekretariat in za splošne stroške za leta 1999, 2000 in 2001. Po teh podatkih je tožeča stranka dolgovala 103.269,79 EUR skupini EH/B, 51.070,19 EUR trem pomočnikom in 15.359,46 EUR organu za socialno varstvo, to je skupni znesek 169.699,44 EUR.
- 31 Potem, ko je generalni sekretar od tožeče stranke prejel pojasnila, jo je z dopisom z dne 7. junija 2002 pozval, naj uporabo teh nadomestil predloži v revizijo specializirani družbi. V tem dopisu je tudi ugotovil, da tožeča stranka iz naslova dodatka za sekretariat ni uporabila zneska 58.155,82 EUR in je takoj zahteval povračilo tega zneska. Tožeča stranka se je glede tega zneska zavezala, da ga bo Parlamentu vrnila z mesečnimi plačili v znesku 3000 EUR.
- 32 Tožeča stranka je 20. junija 2002 na ta dopis odgovorila in navedla, da je znesek okoli 200.000 EUR, ki so ga zasegli francoski organi, izključno od Parlamenta, da so na tekoči račun, iz katerega je bil ta znesek dvignjen, prihajala izključno nakazila iz Parlamenta in da je vrnitev tega zneska predpogoj, da bi lahko izpolnila svoje obveznosti do Parlamenta. Tožeča stranka je generalnega sekretarja tudi pozvala, naj pripravi potrdilo o poreklu navedenega zneska, da ga bo predložila premier jube d'instruction pri Tribunal de grande instance de Paris. Poleg tega se je strinjala z revizijo, ki jo je predlagal generalni sekretar.
- 33 Generalni sekretar je odgovoril z dopisom z dne 8. julija 2002, h kateremu je priložil potrdilo, v katerem so bila navedena vsa izplačila, ki jih je na tekoči račun nakazal Parlament. Iz tega potrdila izhaja, da je Parlament od 1. julija 1999 do 31. decembra 2001 na ta račun nakazal skupni znesek 495.891,31 EUR iz naslova nadomestila za potne stroške, splošne stroške in stroške sekretariata (nadomestilo za stroške sekretariata je bilo od 1. septembra 2001 nakazovano na drugi račun).

- 34 Generalni finančni direktor Parlamenta je z dopisom z dne 9. januarja 2003 tožeči stranki posredoval revizijsko poročilo (z dne 19. decembra 2002) o plačilih, izvršenih iz naslova nadomestila splošnih stroškov in stroškov sekretariata. To revizijo je izvedla zasebna družba, ki sta jo stranki izbrali soglasno.
- 35 V točki 4 poročila je navedeno, da se je naloga revizorjev nanašala na zneske, ki so bili nakazani med 1. julijem 1999 in 31. decembrom 2001 iz naslova nadomestila za splošne stroške in stroške sekretariata.
- 36 V revizijskem poročilu je navedeno, da je Parlament tožeči stranki od 1. julija 1999 do 31. decembra 2001 iz naslova splošnih stroškov nakazal znesek 104.021 EUR, od katerih je bilo 103.927 EUR pravilno dokumentiranih. V istem obdobju je Parlament tožeči stranki iz naslova stroškov sekretariata izplačal znesek 242.582 EUR. Kar zadeva ta znesek, je bil znesek 53.119 EUR pravilno dokumentiran, tožeča stranka pa ni predložila nobenega dokazila o uporabi preostalih 189.463 EUR.
- 37 Tožeča stranka je pripravila pripombe na to poročilo, ki jih je priložila.
- 38 Generalni sekretar je z dopisom z dne 30. januarja 2003 tožečo stranko obvestil, da jo glede na revizijsko poročilo poziva, naj pred naslednjim sestankom predsedstva, predvidenim za 10. februarja, predloži dokazila o uporabi zneska 189.463 EUR.
- 39 Tožeča stranka je z dopisom z dne 6. februarja 2003 predložila dokazila in dodatna pojasnila.

- 40 Predsedstvo je 12. februarja 2003 sprejelo sklep, da se generalnega sekretarja zadolži za opredelitve natančnega zneska dolga tožeče stranke, in da se mu naloži, naj začne z izterjavo ugotovljenega zneska.
- 41 Generalni sekretar je 26. februarja 2003 tožeči stranki poslal dopis, v katerem je navedel, da je na podlagi elementov, ki jih je vseboval njen dopis z dne 6. februarja 2003, le znesek 12.947 EUR mogoče šteti za pravilno dokumentiran. Generalni sekretar je zavrnil upoštevanje ostalih stroškov, ker niso bili pravilno dokumentirani, ker se niso nanašali na dodatek za sekretariat, ali ker so se nanašali na zneske, ki še niso bili nakazani upravičencem. Začetni znesek je bil zato znižan na 176.516 EUR. Generalni sekretar je tožečo stranko pozval, naj se poveže s službami parlamenta, da bi prišla do dogovora glede načina povračila.
- 42 Premier juge d'instruction pri Tribunal de grande instance de Paris je 10. marca 2003 s sklepom zavrnil zahtevek tožeče stranke za vračilo zaseženih 200.304 evrov. Po informacijah, ki jih je posredoval odvetnik tožeče stranke, je v tem trenutku ta zadeva še v fazi odločanja pri Evropskem sodišču za človekove pravice.
- 43 Potem ko je odvetnik tožeče stranke zahteval določene dokumente in pojasnila, ki mu jih je delno posredoval generalni sekretar z dopisom z dne 16. aprila 2003, je tožeča stranka 21. aprila 2003 zoper dopis generalnega sekretarja z dne 26. februarja 2003 vložila upravno pritožbo iz naslova člena 27(2) Pravilnika PNS.
- 44 Generalni sekretar je z dopisom z dne 17. julija 2003 odgovoril na upravno pritožbo tožeče stranke. Menil je, da je bila ta tožba pravzaprav usmerjena zoper sklep predsedstva z dne 12. februarja 2003. Navedel je, da vsebuje ta sklep samo navodila

zanj in za pravno službo Parlamenta, ki lahko privedejo do izdaje odločb, ki bi zadevale tožečo stranko. Generalni sekretar je tudi opozoril, da je bil postopek o tem šele v fazi preverjanja, ali se bo opravilo posvetovanje s kvestorji na podlagi člena 27(2) Pravilnika PNS, in ker predsedstvo torej ni izdalo nobenega sklepa, ki bi neposredno zadeval tožečo stranko, pritožbe ni treba presojati po vsebini.

45 Nato je tožeča stranka predložila druge dokumente, med drugim vabilo, da se zgleda pri Departamento de Justicia, Empleo y Seguridad Social (oddelek za pravosodje, zaposlovanje in socialno varnost) baskovske vlade zaradi sklenitve poravnave glede zahevka, ki so ga vložili trije njeni pomočniki v zvezi neizplačanimi plačami, za znesek 50.865,43 EUR. Predložila je tudi obračun stroškov v skupnem znesku 63.308,64 EUR, nastalih v obdobju, na katerega se je nanašala revizija, iz naslova gospodinjskih stroškov v zvezi s prebivališčem tožeče stranke in njenih pomočnikov v Bruslju. Plačevanje zadnje navedenih stroškov naj bi prevzela EH/B, ki naj bi na podlagi sklenjenega dogovora, zadrževala pavšalni znesek 600 EUR od plače vsakega pomočnika. Ta znesek vse do tega dne ni bil poravnani in zato predstavlja dolg do skupine EH/B.

46 Generalni sekretar je zavrnil upoštevanje teh elementov. Z dopisom z dne 18. decembra 2003 je na eni strani poudaril, da tožeča stranka ni predložila dokazil o plačilu neizplačanih plač, ki so bile predmet sklenjene poravnave. V zvezi računi za gospodinjske stroške na drugi strani pa je ugotovil, da ni dokazov za obstoj pogodbene obveznosti, za izpolnitev katerih naj bi bil plačan znesek 63.308,64 EUR, in tudi navedel, da večji del teh računov ni bil izdan na ime skupine EH/B ampak na ime druge osebe.

47 Generalni sekretar je z dopisom z dne 28. januarja 2004 tožečo stranko opomnil, da znaša njen dolg do parlamenta glede na revizijo in predložena in nato sprejeta dokazila 176.516 EUR (glej točki 38 in 41 zgoraj). Navedel je, da glede na to, da je tožeča stranka že prevzela vračilo dela dolga v višini 58.155,82 EUR s plačilom

mesečnih obrokov po 3000 evrov (glej točko 31 zgoraj), ostane za plačilo še 118.360,18 EUR.

48 Generalni sekretar je pojasnil, da mora v skladu s členoma 16(2) in 27(3) Pravilnika PNS izdati navodila, da se od zadevnega poslanca zahteva povračilo neupravičeno izplačanega zneska 118.360,18 EUR ali, če bi bilo potrebno, v skladu s členom 27(4) navedenega pravilnika predsedstvu predlagati začasno prekinitev izplačevanja nekaterih nadomestil tožeče stranke.

49 Generalni sekretar je tožečo stranko zaslíšal 9. februarja 2004. Kot izhaja iz zapisnika z zaslišanja, je generalni sekretar predvidel, da bo predsedstvu predložil predlog pred sestankom predsedstva 25. februarja 2004.

50 Generalni sekretar je z dopisom z dne 24. februarja 2004 tožeči stranki sporočil naslednje:

„Na podlagi mojega dopisa z dne 28. januarja in potem, ko sem vas zaslíšal 9. februarja, vam v prilogi pošiljam odločbo, ki sem jo izdal na podlagi upoštevnih določb Finančne uredbe Unije in Pravilnika o povračilu in nadomestilu stroškov poslancem, glede vračila zneska 118.360,18 EUR, ki ga dolgujete Parlamentu. Predsedstvo bo o tej odločbi obveščeno na naslednjem sestanku [...]“

51 Odločba generalnega sekretarja z dne 24. februarja 2004, ki je bila priložena omenjenemu dopisu (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), temelji na členih 16 in 27

Pravilnika PNS in na členih 71 in 73 Finančne uredbe. Izpodbijana odločba se sklicuje tudi na posvetovanje s kvestorji 14. januarja 2004. Znesek, ki ga dolguje parlamentu znaša v skladu s prvo točko obrazložitve izpodbijane odločbe 176.576 EUR in glede na to, da je tožeča stranka že prevzela vračilo 58.155,82 EUR z mesečnimi obroki po 3000 EUR (glej točko 47 zgoraj), ostane za vračilo 118.360,18 EUR. Naveden je nalog za izterjavo št. 92/332 z dne 18. marca 2003, ki ga je pripravil odredbodajalec Parlamenta na podlagi nadaljnega prenosa za znesek 118.360,18 EUR.

52 V točki 2 izpodbijane odločbe je navedeno, da je treba v skladu s členoma 16(2) in 27(3) Pravilnika PNS začeti z izterjavo zneska 118.360,18 EUR s pobotom s parlamentarnimi nadomestili, ki so najmanj pomembna za izvrševanje poslanskega mandata tožeče stranke.

53 Izrek izpodbijane odločbe se glasi:

„1. Od nadomestil, ki jih prejema Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, poslanec v Evropskem parlamentu, se do popolnega poplačila njegovega dolga do Evropskega parlamenta, ki v tem trenutku znaša 118.360,18 EUR, zadrži:

— 50 % nadomestila za splošne stroške,

— 50 % dnevnic.

2. Če bi mandat poslanca v Evropskem parlamentu Kolda Gorostiaga Atxalandabasa prenehal, se do popolnega poplačila njegovega dolga do Evropskega parlamenta, zadrži:

- začasno nadomestilo za prenehanje mandata in
- vsa ostala plačila, do katerih je poslanec upravičen.“

54 Z dopisom z dne 1. marca 2004 je tožeča stranka predložila svoja stališča v zvezi z izpodbijano odločbo in zahtevala dokumente in dodatna pojasnila kot tudi vpogled v celotni spis, na podlagi katerega so bile sprejete odločbe, ki ga zadevajo.

55 Generalni sekretar je odgovoril z dopisom z dne 31. marca 2004, v katerem je podal nekatera pojasnila in navedel, da naj bi bil vpogled v celotni spis tožeči stranki dovoljen v mejah, ki jih določajo upoštevne določbe Uredbe št. 1049/2001 in Uredbe (ES) Evropskega parlamenta in Sveta št. 45/2001 z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL 2001, L 8, str. 1).

Postopek in predlogi strank

56 Tožeča stranka je u z vlogo, vloženo 20. aprila 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje, vložila to tožbo. Parlament je 29. junija 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložil odgovor na tožbo.

- 57 Kraljevina Španija je z vlogo, vloženo 13. julija 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje, v tem postopku priglasila intervencijo v podporo Parlamenta. S sklepom z dne 14. oktobra 2004 je predsednik drugega senata Sodišča prve stopnje to intervencijo dovolil. Intervenientka je v postavljenem roku vložila svoje navedbe.
- 58 Sodišče prve stopnje je na podlagi poročila sodnika poročevalca sklenilo, da začne ustni postopek, in je v okviru ukrepov procesnega vodstva stranki pozvalo, naj pisno odgovorita na več vprašanj.
- 59 Po zaslišanju strank je Sodišče prve stopnje zadevo dodelilo drugemu razširjenemu senatu.
- 60 Stranki sta, in sicer tožeča stranka z dopisom z dne 27. maja 2005 in Parlament z dopisom z dne 1. junija 2005, soglašali z ukrepi procesnega vodstva Sodišča prve stopnje.
- 61 Stranki sta na obravnavi 12. septembra 2005 ustno odgovorili na vprašanja Sodišča prve stopnje.
- 62 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- izpodbijano odločbo razglasi na nično;
 - Parlamentu naloži plačilo stroškov.

63 Parlament Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo zavrne;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

64 Kraljevina Španija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo zavrne;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

65 Tožeča stranka v utemeljitev svojih predlogov navaja osem tožbenih razlogov za razglasitev ničnosti, prvič, kršitev Pravilnika PNS, drugič, kršitev „načela objektivnosti in nepristranskosti“, tretjič, kršitev načela kontradiktornosti in spoštovanja pravic obrambe, četrtič, kršitev pravil o vročanju odločb, petič, kršitev obveznosti obrazložitve, šestič, kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, sedmič, zlorabo pooblastil in, osmič, napake pri presoji dokazil, predloženih generalnemu sekretarju.

Prvi tožbeni razlog: kršitev Pravilnika PNS

Trditve strank

- 66 Prvi tožbeni razlog vsebuje pet delov. Prva dva dela se nanašata na nespoštovanje člena 27(2) oziroma (4) Pravilnika PNS, ostali trije deli pa na kršitev pravic obrambe, načela enakega obravnavanja in člena 27(3) Pravilnika PNS.
- 67 Tožeča stranka v zvezi s kršitvijo člena 27(2) Pravilnika PNS navaja, da bi moralo biti na podlagi njenega dopisa z dne 21. aprila 2003 (glej točko 43 zgoraj), v katerem je poudarila, da je bil Pravilnik PNS glede nje nepravilno uporabljen, in ob upoštevanju dejstva, da z generalnim sekretarjem ni dosegla sporazuma, to vprašanje v skladu s tem členom naslovljeno na kvestorje, da po posvetovanju z generalnim sekretarjem, lahko pa tudi s predsednikom ali predsedstvom, sprejmejo sklep. Kljub temu naj bi izpodbijano odločbo sprejel generalni sekretar, ki naj za to ne bi bil pristojen.
- 68 V zvezi s kršitvijo člena 27(4) Pravilnika PNS tožeča stranka opozarja, da je v skladu s to določbo predsedstvo izključno pristojno za sprejetje sklepa o izterjavi neupravičeno prejetih zneskov iz naslova parlamentarnih nadomestil s pobotom z nadomestili, do katerih je zadevni poslanec upravičen.
- 69 Tožeča stranka v zvezi s kršitvijo načela enakega obravnavanja navaja, da je Parlament pri objavi imen poslancev, ki so v sporu z institucijo, ravnal diskriminatorno. Čeprav Parlament ponavadi ne sporoča osebnih podatkov o tem, naj ta praksa v njenem primeru ne bi bila upoštevana. Glede tega poudarja, da je

marca 2003 urad Parlamenta v Španiji razdeljeval pregled tiska s članki o tej zadevi iz španskih dnevnih časopisov, ki ji niso bili naklonjeni. To ravnanje naj bi istočasno pomenilo kršitev določb o varstvu osebnih podatkov in člena 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju: EKČP).

- 70 Tožeča stranka v zvezi s kršitvijo člena 27(3) Pravilnika PNS meni, da je bil generalni sekretar v nasprotju z vsebino te določbe, ne da bi se predhodno posvetoval s kvestorji, odločbe z dne 26. februarja 2003 (glej točko 41 zgoraj) prepričan, da je bil znesek 176.516 EUR neupravičeno izplačan.
- 71 Parlament glede prvih dveh delov tožbenega razloga potrjuje, da iz povezanih členov 16(2) in 27 od (2) do (4) Pravilnika PNS izhaja, da ta pravilnik določa tri različne postopke v primeru izpodbijanja ali neizpolnitve v zvezi z izplačilom ali uporabo različnih nadomestil.
- 72 Prvi postopek, ki je opisan v členu 27(2), naj bi zadeval ugotovitev finančnih pravic poslanca in plačilo stroškov in nadomestil in naj bi se uporabljal v primeru razlik med presojo poslanca in institucije. V tem primeru po mnenju Parlamenta poslanec zadevo najprej predloži v odločanje generalnemu sekretarju, ki lahko ugodi njegovi „pritožbi“. Če stranki ne dosežeta sporazuma, se vprašanje predloži kvestorjem, da odločijo po fakultativnem posvetovanju z generalnim sekretarjem in predsednikom ali predsedstvom.
- 73 Predmet drugega postopka, opisanega v členih 16(2) in 27(3), naj bi bil naknadni nadzor uporabe poslancu izplačanih zneskov kot stroškov in nadomestil ter tudi

izterjava neupravičeno izplačanih zneskov. Parlament meni, da generalni sekretar, če je prepričan, da so bili zneski iz naslova parlamentarnih nadomestil neupravičeno izplačani (ker niso bili uporabljeni v skladu s Pravilnikom PNS), začne postopek za njihovo izterjavo. Člena 27(2) naj v tem postopku ne bi bilo mogoče uporabiti, kajti to naj bi onemogočilo uporabo člena 27(3) in (4), ker naj bi taka uporaba izključevala kakršnokoli dokončno odločbo generalnega sekretarja.

- 74 Tretji postopek iz člena 27(4) naj bi se nanašal na izjemne primere, v katerih se predsedstvo lahko odloči za začasno prekinitvev plačevanja parlamentarnih nadomestil.
- 75 Parlament se sklicuje tudi na člena 71 in 73 Finančne uredbe in poudarja, da mora odločba o izterjavi spoštovati določbe navedene uredbe. Parlament se sklicuje tudi na člen 5 Notranjih pravil o izvrševanju proračuna Evropskega parlamenta (glej točko 15 zgoraj). V skladu s tem členom naj bi bil generalni sekretar imenovan za glavnega odredbodajalca na podlagi prenosa. Nasprotno pa naj pri tem predsedstvo ali kvestorji ne bi imeli nobene vloge. Parlament navaja, da se je v skladu s členom 73(1), drugi pododstavek, Finančne uredbe izterjava dolga tožeče stranke opravila s pobotom (glej točko 18 zgoraj).
- 76 Parlament poudarja, da se ta spor nanaša izključno na postopek iz člena 27(3) Pravilnika PNS in ne na postopek iz drugega odstavka navedenega člena. Parlament v odgovorih na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje pojasnjuje, da se je odločil za kumulativno uporabo členov 16(2) in 27(3) Pravilnika PNS.

- 77 Parlament v zvezi z dopisom tožeče stranke z dne 21. aprila 2003 (glej točko 67 zgoraj) navaja, da se s tem dopisom ni mogel začeti postopek iz člena 27(2) Pravidnika PNS, saj generalni sekretar v tistem trenutku še ni dokončno odločil.
- 78 Poleg tega Parlament navaja, da tudi postopek iz člena 27(4) Pravidnika PNS ni bil uporabljen. Pri uporabi postopka iz člena 27(3) Pravidnika PNS naj za Parlament ne bi bili vprašljivi stroški in nadomestila, ki se izplačujejo tožeči stranki, ampak naj bi jih en del s pomočjo pobota uporabil za znižanje zneska, ki ga je dolgovala tožeča stranka. Če bi Parlament prekinil plačevanje nadomestil na podlagi člena 27(4) Pravidnika PNS, ne bi bilo na voljo zneskov, ki bi bili lahko predmet pobota z dolgom tožeče stranke do Parlamenta.
- 79 Iz tega naj bi sledilo, da člen 27(4) Pravidnika PNS ne opisuje postopka s pobotom, ampak Parlamentu omogoča, da z začasno prekinitvijo plačevanja nadomestil izvršuje pritisk na svoje člane toliko časa, da zadevni poslanec na lastno pobudo vrne neupravičeno prejete zneske iz naslova parlamentarnih nadomestil. Po mnenju Parlamenta gre za nespretno zapisano določbo, ki naj bi bila zato, tako kot je zapisana, neučinkovita.
- 80 Parlament nazadnje poudarja, da so trditve tožeče stranke glede kršitve določb o varstvu osebnih podatkov brez dejanskih in pravnih elementov, ki bi to trditev utemeljevali, neupoštevne. Glede kršitve člena 8 EKČP Parlament uveljavlja nedopustnost tega tožbenega razloga, ker ga je tožeča stranka prvič navedla šele v repliki.

- 81 Kraljevina Španija se pridržuje trditvam Parlamenta v zvezi z analizo treh postopkov, opisanih v členih 16 in 27 Pravilnika PNS, in temu, da se v obravnavanem primeru uporablja drugi izmed teh postopkov. Iz tega naj bi sledilo, da sta člena 16(2) in 27(3) pravilna pravna podlaga izpodbijane odločbe.
- 82 Kraljevina Španija je na obravnavi podredno predstavila nekaj razmišljanj o tem, kakšne bi bile morebitne posledice, če bi Sodišče prve stopnje štelo, da bi moral Parlament kot ustrezno pravno podlago upoštevati člen 27(4) Pravilnika PNS. V takem primeru bi morebitna razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe zadevo vrnila v fazo pred sprejetjem izpodbijane odločbe, kar bi povzročilo, da bi bil postopek pravilen. Glede tega se je Kraljevina Španija sklicevala na sodbo Sodišča prve stopnje z dne 15. oktobra 1998 v zadevi *Industrie des poudres sphériques* proti Svetu (T-2/95, Recueil, str. II-3939). V skladu z analizo Kraljevine Španije bi se Sodišče prve stopnje lahko zgledovalo po točki 91 te sodbe in ugotovilo, da čeprav je treba izpodbijano odločbo na tej podlagi razglasiti za nično, ni treba dvomiti o pravilnosti celotnega upravnega potopka, v katerem je bila sprejeta.

Presoja Sodišča prve stopnje

— Prva dva dela prvega tožbenega razloga

- 83 V zvezi s prvim delom, ki se nanaša na kršitev člena 27(2) Pravilnika PNS, je treba ugotoviti, da ta določba predpisuje postopek, ki podeljuje kvestorjem pristojnost za odločanje o vseh nesoglasjih med poslancem in generalnim sekretarjem glede uporabe Pravilnika PNS. Gre za splošno določbo, ki če ni posebnih pravil, zadeva vsa področja, ki jih ureja ta pravilnik (zavarovalne police, jezikovni tečaji, pokojnine, zdravstveni stroški, itd.). Zato je treba poudariti, da je to splošna določba v razmerju

do členov 16(2) in 27(3) in (4), ki posebej zadevata spore na področju izterjave neupravičeno izplačanih parlamentarnih nadomestil. Zato kadar obstaja posebna določba, člen 27(2) ne velja na področju izterjave neupravičeno izplačanih parlamentarnih nadomestil (glej po analogiji sodbi Sodišča z dne 12. decembra 1995 v zadevi Chiquita Italia, C-469/93, Recueil, str. I-4533, točka 61, in z dne 19. junija 2003 v zadevi Mayer Parry Recycling, C-444/00, Recueil, str. I-6163, točke od 49 do 57). Zato je treba prvi del prvega tožbenega razloga zavrniti kot neutemeljenega.

84 V zvezi z drugim delom, ki se nanaša na kršitev člena 27(4) Pravilnika PNS, je treba uvodoma pojasniti, da izpodbijana odločba v bistvu vsebuje dva sklopa, in sicer, na eni strani, ugotovitev generalnega sekretarja, da so bili zneski, ki jih omenja, tožeči stranki neupravičeno izplačani in da jih je treba izterjati, na drugi strani pa, odločitev, da se začne izterjava s pobotom z nadomestili, ki se izplačujejo tožeči stranki.

85 Pri tem delu tožbenega razloga se obravnava samo zakonitost drugega sklopa izpodbijane odločbe. Glede tega je treba najprej preučiti, ali ta odstavek dejansko opisuje postopek s pobotom, in če je odgovor pritrdilen, ali tak postopek kot *lex specialis* prevlada nad členoma 16(2) in 27(3) navedenega pravilnika.

86 Glede prvega vprašanja Sodišče prve stopnje ugotavlja, da člen 27(4) dejansko opisuje postopek s pobotom. Ta ugotovitev temelji na naslednjih elementih. Najprej, člen 27(4) napotuje na člen 73 Finančne uredbe ter na podrobna pravila za izvajanje tega člena. Člen 73(1), drugi pododstavek, Finančne uredbe določa obveznost računovodje vsake institucije, da izterja zneske s pobotom z enakimi zahtevki, ki jih imajo Skupnosti do dolžnika, ki ima sam zahtevek do Skupnosti, ki je resničen, v fiksnem znesku in zapadel.

- 87 Poleg tega iz členov 78(3) od (d) do (f) ter 83 in 84 Uredbe št. 2342/2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje členov 71 in 73 Finančne uredbe izhaja, da mora vsaka institucija najprej izterjati terjatve Skupnosti s poboto in šele če je izterjava (deloma ali v celoti) neuspešna, začeti z izterjavo s pomočjo vseh ostalih pravnih sredstev (unovčenje garancije, ki je bila predložena vnaprej, izvršitev odločbe o izterjavi, izdane v skladu s členom 72(2) Finančne uredbe ali izvršitev odločbe o izterjavi, izdane v sodnem postopku).
- 88 Tudi sicer je treba poudariti, da je razlaga, ki jo predlaga Parlament, da daje člen 27(4) Pravidnika PNS institucijam možnost, da v celoti ali deloma prekinejo izplačevanje nadomestil, do katerih je poslanec upravičen, dokler slednji nato na lastno pobudo ne povrne neupravičeno prejetih zneskov, in to ne da bi za ta namen uporabili zneske nadomestil, do katerih je upravičen, je pa njihovo izplačevanje prekinjeno, v nasprotju z načelom sorazmernosti.
- 89 Glede tega Sodišče prve stopnje opozarja, da načelo sorazmernosti, ki je eno izmed splošnih načel prava Skupnosti, zahteva, da akti institucij Skupnosti ne prestopijo meja tistega, kar je primerno in potrebno za uresničitev legitimnih ciljev, ki jih zasleduje obravnavana ureditev, pri tem pa velja, da se je treba takrat, ko je mogoče izbrati med več primernimi ukrepi, zateči k tistemu, ki je manj omejujoč, in da povzročene neprijetnosti ne smejo biti čezmerne glede na zastavljene cilje (glej sodbo Sodišča z dne 14. julija 2005 v zadevi Rica Foods proti Komisiji, C-41/03 P, ZOdl., str. II-6875, točka 85 in navedena sodna praksa)
- 90 Poleg tega je načelo sorazmernosti merilo za razlago določb prava Skupnosti (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 25. julija 2002 v zadevi MRAX, C-459/99, Recueil, str. I-6591, točki 61 in 62; sodbi Sodišča prve stopnje z dne 25. marca 1999 v zadevi

Forges de Clabecq proti Komisiji, T-37/97, Recueil, str. II-859, točka 128, in z dne 19. julija 1999 v zadevi Hautala proti Svetu, T-14/98, Recueil, str. II-2489, točka 87), tako da je treba med več možnimi razlagami ene določbe izbrati tisto, ki je v skladu s tem načelom.

91 V tem primeru vsebuje razlaga, ki jo predlaga Parlament, prisilni ukrep proti poslancu (prekinitev plačevanja nekaterih njegovih nadomestil, da bi na lastno pobudo vrnil neupravičeno prejete zneske), medtem ko pobot, izvršen v skladu s členom 73 Finančne uredbe in izvedbenimi pravili, zadošča, da se izpolni interes institucij za povračilo neupravičeno izplačanega. Taka razlaga naj bi bila tudi v nasprotju s členi, navedenimi v točki 87 zgoraj, ki določajo, da se mora vsaka institucija pred drugimi načini za izterjavo najprej zateči k izterjavi terjatev Skupnosti s pobotom. Zato naj bi razlaga, ki jo predlaga Parlament, vodila k sprejetju ukrepa, ki bi lahko zadevnemu poslancu povzročil čezmerne neprijetnosti.

92 Tudi sicer izraza „začasno“ in „dokler poslanec ne povrne neupravičeno prejetih zneskov“ iz člena 27(4) Pravidnika PNS ne potrjujeta razlage Parlamenta. Pomen izraza „začasno“ je namreč natančno opredeljen v samem členu, in sicer dokler poslanec ne povrne neupravičeno prejetih zneskov. Vendar izraz „povrne“ nujno ne pomeni plačila, ampak gre lahko za povračilo s pobotom, ki je eden izmed načinov za ugasnitev dveh vzajemnih obveznosti (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 10. julija 2003 v zadevi Komisija proti CCRE, C-87/01 P, Recueil, str. I-7617, točka 59).

93 Poleg tega je Parlament z odgovorom na ustno vprašanje na obravnavi potrdil, da je imelo predsedstvo s sprejetjem člena 27(4) Pravidnika PNS namen ustvariti posebno

pravilo v razmerju do pravila, ki ga vsebuje odstavek 3 istega člena, ki bi vsebovalo določena procesna jamstva v prid poslancu, katerega dolg se izterjuje s pobotom.

94 Sodišče prve stopnje tudi poudarja, da je v zapisniku z dne 14. januarja 2004 o vsebini sestanka kvestorjev z generalnim sekretarjem (ki ga je na poziv Sodišča prve stopnje predložil Parlament) navedeno, da so bili pogoji za uporabo člena 27(3) in (4) izpolnjeni, da naj bi dokončno odločbo sprejelo predsedstvo in da naj bi bil generalni sekretar zadolžen, da pred predložitvijo zadeve predsedstvu tožečo stranko zasliši, kar napotuje na člen 27(4).

95 V zvezi z razmerjem specialnosti med členi 16(2), 27(3) in 27(4) Pravilnika PNS Sodišče prve stopnje poudarja, da zadnje navedeni člen določa postopek, ki ga je treba izvesti, kadar je določeno, da je treba uporabiti način za izterjavo (pobot), ki se nanaša na nadomestila, ki se plačujejo poslancu za uspešno opravljanje njegovih predstavnških nalog, in pri tem upoštevati, da bo poslanec lahko dejansko izvajal svoj mandat. Za to določa celo vrsto procesnih in materialnih jamstev (predhodno posvetovanje s kvestoji, podelitev pristojnosti kolektivnemu organu za sprejetje odločbe, v tem primeru predsedstvu, varstvo dejanskega izvajanja poslančevega mandata in brezhibnega delovanja institucije in, končno, predhodno zaslišanje zadevnega poslanca). Ker se ta določba nanaša na določen način izterjave enega ali več neupravičeno izplačanih nadomestil, jo je treba šteti za *lex specialis* v razmerju do členov 16(2) in 27(3) Pravilnika PNS, kar je tudi razlog, da je v tem členu 27 umeščena za tretjim odstavkom.

96 V tem okviru je treba razumeti, da izraz „v izjemnih okoliščinah“ iz začetka člena 27(4) Pravilnika PNS potrjuje, da se lahko pobot izvede šele po tem, ko so bila spošтовana jamstva, navedena v prejšnji točki.

- 97 Zato Sodišče prve stopnje meni, da je Parlament s spremembo Pravilnika PNS februarja 2003, ki je bila v tem, da je bil dodan nov odstavek 4, nameraval določiti, da kadar je treba od poslanca izterjati terjatev s pobotom s parlamentarnimi nadomestili, do katerih je uporavičen, se to lahko izvede le po postopku, ki je določen v odstavku 4 tega člena. Ker torej generalni sekretar ni pristojen za odrejanje obravnavanega pobota, ne da bi ga za to v skladu s postopkom iz te določbe zadolžilo predsedstvo, je treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično v delu, v katerem tak pobot odreja.
- 98 V zvezi s stališči Kraljevine Španije o možnosti, da se ta napaka odpravi, Sodišče prve stopnje poudarja, da v skladu s členom 233 ES ni njegova naloga, da se izreče o tem, kakšne ukrepe mora sprejeti institucija na podlagi sodbe, s katero je akt deloma ali v celoti razglašen za ničnega. Nasprotno pa je naloga zadevne institucije, da sprejme ukrepe za izvršitev sodbe o razglasitvi ničnosti (sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. januarja 1998 v zadevi Ladbroke Racing proti Komisiji, T-67/94, Recueil, str. II-1, točka 200).
- 99 Izpodbijano odločbo je treba zato v delu, ki se nanaša na izterjavo obravnavanega zneska s pobotom, razglasiti za nično.
- 100 Zato Sodišče prve stopnje meni, da je treba preučiti utemeljenost ostalih tožbenih razlogov v delu, v katerem se nanašajo na obstoj in obseg obveznosti tožeče stranke, da Parlamentu povrne v izpodbijani odločbi navedeni znesek.

— Tretji, četrti in peti del prvega tožbenega razloga

- 101 Tretji del, ki se nanaša na kršitev pravic obrambe, bo obravnavan v okviru tretjega tožbenega razloga.
- 102 V zvezi s kršitvijo načela enakega obravnavanja pri objavi imen poslancev, ki so v sporu s Parlamentom, in kršitvijo določb o varstvu osebnih podatkov (glej točko 69 zgoraj), je dovolj poudariti, da tožeča stranka ne navaja posameznih ravnanj, ki naj bi pomenila tako kršitev, niti podatkov, ki naj bi bili preneseni, niti razmerja med takim prenosom in izpodbijano odločbo. Razdeljevanje pregleda tiska s članki o tej zadevi ni ravnanje, ki bi bilo v razmerju z izpodbijano odločbo. Tudi sicer je nesporno, da so obravnavane članke napisale osebe, ki niso v nobeni povezavi s Parlamentom. Tretji del prvega tožbenega razloga je treba torej zavrnil.
- 103 In na koncu je treba v zvezi z delom tega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 27(3) Pravilnika PNS, v skladu s katerim je bil generalni sekretar po izdaji odločbe z dne 26. februarja 2003 brez predhodnega posvetovanja s kvestorji prepričan, da je bil znesek 176.516 EUR neupravičeno izplačan (glej točko 70 zgoraj), navesti, da ga je treba zavreči kot nedopustnega na podlagi člena 44(1)(c) in člena 48 (2), prvi pododstavek, Poslovnika Sodišča prve stopnje. Tožeča stranka se namreč sklicuje na tak tožbeni razlog šele v točkah od 30 do 32 replike, dejstva, s katerimi ga utemeljuje (odločba predsedstva z dne 12. februarja 2003 in dopis generalnega sekretarja z dne 26. februarja 2003) pa niso nastala med postopkom.

Tretji tožbeni razlog: kršitev „načela objektivnosti in nepristranskosti“

Trditve strank

- 104 Tožeča stranka zatrjuje, prvič, da ni regulativnega okvira, ki bi zagotavljal neodvisnost in nepristranskost predsedstva pred vplivi in pritiski političnih skupin Parlamenta.
- 105 Tožeča stranka tudi navaja, drugič, da je spor del kampanje za kriminalizacijo politične dejavnosti zagovornikov baskovske neodvisnosti in zlasti skupine EH/B, ki se je začela leta 2002 po tiskovni konferenci predstavnikov za javnost parlamentarnih skupin in španskih političnih strank, ki so izvrševale pritiske, da bi institucija začela s preiskavo.
- 106 Tožeča stranka prilaga več časopisnih člankov, ki naj bi pokazali politični okvir zadeve. Poudarja, da so bili člani Parlamenta, ki niso bili člani predsedstva, deležni privilegiranih informacij in so bili njihovi komentarji njej nenaklonjeni, medtem ko ona sama ni poznala vsebine posvetovanja predsedstva z dne 12. februarja 2003. Tožeča stranka se sklicuje tudi na izjave in besedne napade treh podpredsednikov Parlamenta, katerih predmet naj bi bila.
- 107 Zaradi pritiska treh španskih podpredsednikov Parlamenta, naj bi po mnenju tožeče stranke vsi člani predsedstva oklevali z zavzetjem stališča, ki bi ga bilo mogoče šteti za njej naklonjenega ali vsaj za neutralnega.

- 108 Parlament poudarja, na eni strani, da predsedstvo ni sprejelo nobenega sklepa, ki bi zadeval tožečo stranko in, na drugi strani, da tožeča stranka ne navaja, v čem se njeni očitki nanašajo na izpodbijano odločbo.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 109 Treba je navesti, da so očitki tožeče stranke usmerjeni zoper akte predsedstva in ne zoper izpodbijano odločbo, ki jo je sprejel generalni sekretar. Iz navedenega izhaja, da ti očitki ne morejo vplivati na zakonitost izpodbijane odločbe (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 30. septembra 2003 v združenih zadevah Atlantic Container Line in drugi proti Komisiji, T-191/98, od T-212/98 do T-214/98, Recueil, str. II-3275, točka 471).
- 110 Čeprav je namreč med celotnim upravnim postopkom predsedstvo sprejemalo sklepe, noben izmed njih ni pravna podlaga izpodbijane odločbe. Iz tega izhaja, da se tožeča stranka na zatrjevane nepravilnosti, ki zadevajo te sklepe predsedstva, ne more sklicevati kot na tožbene razloge za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe.
- 111 Očitek v zvezi s tem, da ni regulativnega mehanizma, ki bi zagotavljal neodvisnost in nepristranskost predsedstva, vsekakor ni utemeljen, saj iz sodne prakse izhaja, da je med jamstvi, ki jih pravni red Skupnosti podeljuje v upravnih postopkih, med drugim navedeno načelo dobre uprave, na katero se navezuje obveznost pristojne institucije, da skrbno in nepristransko preuči vse upoštevne elemente obravnavanega primera (sodba Sodišča z dne 21. novembra 1991 v zadevi Technische Universität München, C-269/90, Recueil, str. I-5469, točka 14; sodbi Sodišča prve stopnje z dne

24. januarja 1992 v zadevi La Cinq proti Komisiji, T-44/90, Recueil, str. II-1, točka 86, in z dne 11. septembra 2002 v zadevi Alpharma proti Svetu, T-70/99, Recueil, str. II-3495, točka 182). Torej je bila naloga tožeče stranke predložitev dokazov, s katerimi bi poskušala dokazati kršitev tega načela, česar pa ni storila.

- 112 Glede trditve tožeče stranke, omenjenih v točkah 105 in 106 zgoraj, Sodišče prve stopnje poudarja, da so brez pomena, ker se nanašajo na ravnanja tretjih oseb (španskih organov, predstavnikov španskih političnih strank, predstavniki za javnost parlamentarnih skupin, poslancev Evropskega parlamenta in občil), ki nimajo nobene zveze z izpodbijano odločbo. Tudi očitki proti podpredsednikom predsedstva so brez pomena, saj sklepi predsedstva niso podlaga za izpodbijano odločbo zlasti zato, ker je njen predmet obstoj in znesek terjatve Parlamenta do tožeče stranke. Zato je treba drugi tožbeni razlog zavriniti.

Tretji tožbeni razlog: kršitev načela kontradiktornosti in spoštovanja pravic obrambe

Trditve strank

- 113 Tožeča stranka navaja, da ji ni bilo vročeno poročilo kvestorjem, ki ga je pripravil generalni sekretar v skladu z navodilom, ki mu ga je 8. aprila 2002 dalo predsedstvo. Poleg tega naj bi ji generalni sekretar zavrnil vpogled v spis, ki je privedel do sklepa predsedstva z dne 12. februarja 2003. Niti izid posvetovanja s kvestorji, ki je bilo opravljeno 14. januarja 2004, naj ne bi bil sporočen tožeči stranki. Ker je bilo poleg navedenega posvetovanje s kvestorji opravljeno pred 9. februarjem 2004, niso mogli upoštevati stališč tožeče stranke, ki jih je podala tega dne. In nazadnje, Parlament naj tožeči stranki ne bi sporočil vsebine celotnega zapisnika razgovorov predsedstva niti izidov glasovanja predsedstva v zvezi s sprejetimi ukrepi.

- 114 Glede člena 4(3) Uredbe št. 1049/2001, na katerega se sklicuje generalni sekretar, tožeča stranka navaja, da Parlament ni pokazal, v čem naj bi razkritje omenjenih dokumentov resno oslabilo postopek odločanja, zaupnost, poklicno tajnost ali tajnost zadeve, kot zahteva navedena določba.
- 115 Po mnenju tožeče stranke je Parlament napačno uporabil pravo s tem, da jo je štel za „tretjo stranko“, ki pripada „javnosti“, kot je določena v Uredbi št. 1049/2001. Glede na to, da je oseba, ki je predmet neposredne „obravnavne“, naj bi bila tožeča stranka „stranka“ zadeve.
- 116 Parlament navaja, da 12. februarja 2003 predsedstvo proti tožeči stranki ni sprejelo nobenega sklepa in zato ne more obstajati spis, ki bi privedel do takega sklepa. Vendar naj bi se generalni sekretar, da bi upravičil dejstvo, da Parlament ni ugodil predlogu tožeče stranke, skliceval na člen 4(3) Uredbe št. 1049/2001 in zlasti na dejstvo, da institucija še ni dokončno odločala.
- 117 Glede drugega predloga tožeče stranke za vpogled v spis z dne 1. marca 2004 Parlament trdi, da ta predlog nikoli ni bil zavržen in da ima še vedno to pravico, kot ji je bilo sporočeno v dopisu z dne 31. marca 2004 (glej točko 55 zgoraj).

Presoja Sodišča prve stopnje

- 118 V skladu s splošnim načelom spoštovanja pravic obrambe mora imeti oseba, ki ji upravni organ Skupnosti nekaj očita, možnost, da zavzame stališče o vsakem dokumentu, ki ga institucija namerava uporabiti proti njej. Če ji taka možnost ni bila dana, dokumenti, ki niso bili razkriti, ne morejo biti upoštevani kot dokazna sredstva. Vendar naj bi bila ta izključitev nekaterih dokumentov, ki jih uporablja uprava, pomembna samo, kadar bi bilo očitek mogoče dokazati izključno s sklicevanjem na ta dokument (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 18. novembra 1999 v zadevi Tzoanos proti Komisiji, C-191/98 P, Recueil, str. I-8223, točka 34; sodbo Sodišča prve stopnje z dne 3. julija 2001 v združenih zadevah E proti Komisiji, T-24/98 in T-241/99, Recueil, str. I-A-149 in II-681, točka 92). Sodišče prve stopnje mora preučiti, ali je nerazkritje dokumentov, ki jih je navedla tožeča stranka, lahko v njeno škodo vplivalo na potek postopka in vsebino izpodbijane odločbe (zgoraj navedena sodba E proti Komisiji, točka 93).
- 119 Poleg tega lahko Sodišče prve stopnje v okviru sodnega pravnega sredstva zoper odločbo, s katero je bil zaključen upravni postopek, odredi ukrepe procesnega vodstva in organizira vpogled v celotni spis z namenom preučitve, ali lahko zavrnitev razkritja nekega dokumenta škoduje obrambi (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 7. januarja 2004 v združenih zadevah Aalborg Portland in drugi proti Komisiji, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P in C-219/00 P, Recueil, str. I-123, točka 102).
- 120 V zvezi s posvetovanjem s kvestorji 14. januarja 2004 je treba navesti, da je Parlament v okviru ukrepov procesnega vodstva predložil zapisnik s tega posvetovanja. Tožeča stranka ni navedla, kako naj bi dejstvo, da ji ni bila sporočena vsebina tega dokumenta, lahko škodilo njeni obrambi in v njeno škodo vplivalo na izid upravnega postopka. Edini očitek, ki ga je v zvezi s tem poročilom navedla

tožeča stranka je, da v nasprotju s tem, kar je generalni sekretar na tem posvetovanju povedal kvestorjem, nikoli ni priznala, ampak je nasprotno vedno zanikala, trditev Parlamenta, da ji je bil obravnavani znesek neupravičeno izplačan. Glede tega zadošča ugotovitev, da izpodbijana odločba ni bila sprejeta na podlagi priznanja tožeče stranke, ampak na podlagi izida revizije in dokazil, ki jih je v nadaljevanju postopka predložila tožeča stranka (glej točki 39 in 41 zgoraj). Pri tem je treba poudariti, da generalni sekretar, odredbodajalec institucije, ni vezan na posvetovanje s kvestorji na področju ugotavljanja terjatve, ki temelji na neobstoju dokazov o uporabi parlamentarnega nadomestila na način, ki je v skladu s Pravilnikom PNS. Zato nerazkritje zapisnika s posvetovanja s kvestorji z dne 14. januarja 2004 ne pomeni kršitve pravic obrambe tožeče stranke.

121 Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da se neobstoj dokumenta, v katerega je bil predlagan vpogled, domneva, kadar zadevna institucija zatrjuje, da ta dokument ne obstaja. Gre za navadno domnevo, ki jo lahko tožeča stranka na podlagi upoštevanih in skladnih dejstev ovrže s katerimkoli sredstvom (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 25. oktobra 2002 v zadevi Tetra Laval proti Komisiji, T-5/02, Recueil, str. II-4381, točka 95 in navedena sodna praksa).

122 Parlament je v odgovorih na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje izjavil, da generalni sekretar ni pripravil nobenega poročila za kvestorje po izdaji odločbe z dne 8. aprila 2002. Ker tožeča stranka ni predložila upoštevanih in skladnih dejstev, ki bi lahko omajala to izjavo, je treba njene trditve zavrniti.

123 Treba je še dodati, kot je navedeno v odgovorih Parlamenta na pisna vprašanja Sodišča prve stopnje, da tudi spis, ki bi privedel do izdaje sklepa predsedstva z dne

12. februarja 2003, ne obstaja. Tožeča stranka ni navedla trditev, ki bi omajale to trditev Parlamenta.

124 V zvezi z očitkom tožeče stranke, da je bila zaslišana po tem, ko je generalni sekretar opravil posvetovanje s kvestorji, tako da kvestorji niso mogli upoštevati njenih pripomb, je treba spomniti, da generalni sekretar pri odločitvi o posledicah, ki jih ima pomanjkanje dokazil, ni vezan na posvetovanje s kvestorji, zato dejstvo, da je bila tožeča stranka zaslišana po navedenem posvetovanju, ne pomeni kršitve pravic obrambe tožeče stranke.

125 Glede trditve tožeče stranke o tem, da ji ni bila sporočena vsebina zapisnika razgovorov predsedstva in izidov glasovanja, je treba poudariti, da gre za dokumente brez pomena, ker se ne nanašajo na izpodbijano odločba, iz česar izhaja, da se tožeča stranka ne more uspešno sklicevati na to opustitev (glej po analogiji sodbo Aalborg Portland in drugi proti Komisiji, točka 119 zgoraj, točka 126). Tretji tožbeni razlog je treba torej zavrniti.

Četrti tožbeni razlog: kršitev pravil o vročitvi odločb

Trditve strank

126 Po navedbah tožeče stranke ji je bil sklep z dne 12. februarja 2003, ki naj bi bil podlaga za zadolžitev generalnega sekretarja, vročen šele na podlagi njene zahteve.

Tožeča stranka tudi navaja, da ji vsebina sklepa s posvetovanja s kvestorji z dne 14. januarja 2004 ni bila sporočena.

- 127 Tožeča stranka meni, da obveznost institucij, da vročijo vsako odločbo, ki zadeva pravice ali interese oseb, na katere se nanaša, in da navedejo pravna sredstva in roke, izhaja iz splošnih načel prava Skupnosti in Vodnika po obveznostih uradnikov in uslužbencev Evropskega parlamenta (UL 2000, C 97, str. 1, v nadaljevanju: Vodnik po obveznostih). Poudarja, da je v njem v točki A6 dela III navedeno, da „če je zoper odločbo mogoče vložiti pravno sredstvo, mora biti to jasno navedeno skupaj z vsem informacijami, potrebnimi za vložitev takega pravnega sredstva“.
- 128 Parlament omenja, da ker 12. februarja 2003 ni bila sprejeta odločba, ki bi zadevala tožečo stranko, slednji ni bilo treba ničesar vročiti in zato ni bilo treba navesti rokov in pravnih sredstev. V zvezi z Vodnikom po obveznostih Parlament poudarja nedopustnost trditev tožeče stranke, ker jih je prvič navedla šele v repliki. Poleg tega naj bi bila morebitna obveznost navedbe rokov in pravnih sredstev (ki jo Parlament izpodbija) vsekakor izpolnjena z dopisoma generalnega sekretarja z dne 16. aprila 2003 in 31. marca 2004 (glej točki 43 in 55 zgoraj). Parlament tudi navaja, da se uveljavljana točka Vodnika po obveznostih nanaša samo na razmerja institucij z državljani in ne z njenimi člani.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 129 V zvezi z vročitvijo sklepa predsedstva z dne 12. februarja 2003 zadošča omeniti, da ta sklep ne predstavlja izpodbijane odločbe niti njenega pravnega temelja in da je bil v vsakem primeru vročen tožeči stranki po faksu 20. februarja 2003. V teh

okolščinah je dejstvo, da je bila vročitev opravljena na podlagi zahteve tožeče stranke, brez pomena.

- 130 V zvezi z vročitvijo izida posvetovanja s kvestorji z dne 14. januarja 2004 je treba navesti, da ta trditev pomeni očitek, enak tistemu, ki je bil uveljavljan v okviru tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev pravic obrambe in je že bil zavrnen.
- 131 Na koncu je treba v zvezi navedbo rokov in pravnih sredstev v izpodbijani odločbi poudariti, da nobena izrecna določba prava Skupnosti institucijam ne nalaga splošne obveznosti, da naslovnike obveščajo o mogočih pravnih sredstvih in o rokih, v katerih jih je mogoče vložiti (sklep Sodišča z dne 5. marca 1999 v zadevi Guérin automobiles proti Komisiji, C-153/98 P, Recueil, str. 1441, točki 13 in 15; sodba Sodišča prve stopnje z dne 24. februarja 2000 v zadevi ADT Projekt proti Komisiji, T-145/98, Recueil, str. II-387, točka 210). V zvezi z obveznostmi, ki si jih je naložila institucija s sprejetjem Vodnika po obveznostih, pa je treba navesti, da bi dejstvo, da v izpodbijani odločbi ni navedla, da je mogoče vložiti pravno sredstvo, zagotovo lahko pomenilo kršitev obveznosti, ki jih določa navedeni vodnik (glej po analogiji sklep Sodišča prve stopnje z dne 21. marca 2002 v zadevi Laboratoire Monique Rémy proti Komisiji, T-218/01, Recueil, str. II-2139, točka 25). Nespoštovanje take obveznosti pa kljub temu ne pomeni bistvene kršitve postopka, katere posledica je nezakonitost izpodbijane odločbe. Iz navedenega izhajajo, da je treba četrti tožbeni razlog zavrniti.

Peti tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

Trditve strank

- 132 Tožeča stranka navaja, da je izpodbijana odločba pomankljivo obrazložena, ker v njej ni navedeno, v čem naj dokazila, ki jih je predložila generalnemu sekretarju v teku

postopka, ne bi bila v skladu s Pravilnikom PNS. Poudarja tudi, da naj bi plačilo nekaterih dolgov lahko opravila šele po vrnitvi zneska, ki so ga zasegli francoski organi. Iz tega naj bi sledilo, da je zahteva po predložitvi dokazil, iz katerih izhaja ugasnitev njenih obveznosti, dovolj obrazložena, glede na to, da njihovega obstoja ne izpodbija.

- 133 Parlament meni, da je v izpodbijani odločbi naveden znesek, ki ga je treba povrniti, razlog vračila ter način izračuna navedenega zneska. Parlament tudi opozarja, da so zahteve po obrazloženosti na splošno manjše, kadar je bil udeleženec tesno povezan s postopkom priprave odločbe in prek revizijskega poročila, na katerega se sklicuje izpodbijana odločba in katerega vsebina ji je bila sporočena, pozna razlog, iz katerega institucija meni, da sporni stroški ne smejo bremeniti proračuna.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 134 Treba je spomniti, da mora biti obrazložitev prilagojena naravi obravnavanega akta in da morajo razlogi institucije, ki je inkriminirani akt izdala, iz obrazložitve tako jasno in nedvoumno izhajati, da se lahko udeleženec seznanil z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče opravi nadzorno funkcijo (sodbi Sodišča z dne 6. julija 2000 v zadevi Eridania, C-289/97, Recueil, str. I-5409, točka 38, in z dne 14. marca 2002 v zadevi Italija proti Svetu, C-340/98, Recueil, str. I-2663, točka 58).
- 135 Poleg tega se lahko šteje, da ima odločba zadostno obrazložitev, kadar se sklicuje na revizijsko poročilo, ki je bilo posredovano tožeči stranki (glej v tem smislu sodbi Sodišča prve stopnje z dne 24. aprila 1996 v združenih zadevah Industrias Pesqueras Campos in drugi proti Komisiji, T-551/93, od T-231/94 do T-234/94, Recueil,

str. II-247, točke od 142 do 144, in z dne 17. septembra 2003 v zadevi Stadtsportverband Neuss proti Komisiji, T-137/01, Recueil, str. II-3103, točke od 52 do 58).

136 V tem primeru se izpodbijana odločba izrecno sklicuje na revizijo, ki je bila izvedena decembra 2002. Kopija tega revizijskega poročila je bila posredovana tožeči stranki z dopisom generalnega direktorja finančne službe Parlamenta 9. januarja 2003. Tožeča stranka je v zvezi s tem poročilom predložila pisne pripombe (glej točki 34 in 37 zgoraj). Izpodbijana odločba se sklicuje tudi na dokazila, ki jih je predložila tožeča stranka po reviziji, ter na mesečne obroke po 3000 EUR za poplačilo dolga v znesku 58.155,82 EUR. V teh okoliščinah je treba šteti, da izrecno sklicevanje na revizijsko poročilo, ki je bilo vročeno tožeči stranki, zadošča glede zahteve po obrazloženosti izpodbijane odločbe (sodba *Industrias Pesqueras Campos* in drugi proti Komisiji, točka 135 zgoraj, točka 144).

137 Tožeča stranka je bila namreč tudi tesno povezana s postopkom priprave izpodbijane odločbe in prek revizijskega poročila ter dokazil, ki jih je sama predložila Parlamentu, pozna dejansko stanje, na katerega se je oprl generalni sekretar pri določitvi natančnega zneska dolga (glej točke 37, 39, 41 in 51 zgoraj).

138 Trditve v zvezi z neupoštevanjem nekaterih dokazil se ne nanašajo na obstoj ali zadostnost obrazložitve, ampak na utemeljenost razlogov, ki izhajajo iz vsebinske zakonitosti izpodbijane odločbe (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 22. marca 2001 v zadevi *Francija* proti Komisiji, C-17/99, Recueil, str. I-2481, točka 35), in bodo zato obravnavane v okviru osmega tožbenega razloga. Iz navedenega izhaja, da je treba peti tožbeni razlog zavrniti.

Šesti tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije

Trditve strank

- 139 Tožeča stranka poudarja, da čeprav se ji še nikoli ni očitala taka zloraba, kot jih zlasti Računsko sodišče ponavadi ugotavlja, so bili glede nje sprejeti taki ukrepi kot še v nobenem primeru pred tem. To naj bi pomenilo kršitev načela enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.
- 140 Parlament odgovarja, da so morebitne zlorabe ali obstoječe zlorabe predmet preverjanj, ki jih izvaja generalni sekretariat in so že povzročila izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 141 Iz sodne prakse izhaja, da mora biti spoštovanje načela enakega obravnavanja usklajeno s spoštovanjem načela zakonitosti, v skladu s katerim se nihče ne more v svojo korist sklicevati na nezakonitost, ki je bila storjena v korist drugega (sodbe Sodišča z dne 9. oktobra 1984 v zadevi Witte proti Parlamentu, 188/83, Recueil, str. 3465, točka 15; z dne 4. julija 1985, Williams proti Računskemu sodišču, 134/84, Recueil, str. 2225, točka 14, in Italija proti Svetu, točka 134 zgoraj, točke od 87 do 93).
- 142 Tudi če bi bili torej očitki tožeče stranke v zvezi z nezakonitostmi, ki so bile storjene v korist drugih poslancev, ker ni bilo nadzora nad uporabo parlamentarnih nadomestil, ali ker je bil pomanjkljiv, utemeljeni, tožeča stranka od tega ne more imeti koristi. Zato je treba šesti tožbeni razlog zavrnil.

Sedmi tožbeni razlog: zloraba pooblastil

Trditve strank

¹⁴³ Po mnenju tožeče stranke v tem primeru obstajajo objektivna, upoštevna in skladna dejstva o tem, da je predsedstvo začelo s postopkom iz povsem političnih razlogov pod pritiskom predstavnikov za javnost dveh španskih političnih skupin. Slednji naj bi od treh španskih podpredsednikov zahtevali, naj znotraj predsedstva delujejo proti tožeči stranki.

¹⁴⁴ Parlament odgovarja, da predsedstvo glede tožeče stranke ni sprejelo nobenega sklepa in so zato trditve tožeče stranke neupoštevne. Tudi elementi, ki jih je imel na voljo Parlament, naj bi uporavičevali začetek preiskave na tem področju.

Presoja Sodišča prve stopnje

¹⁴⁵ Iz sodne prakse izhaja, da lahko govorimo o aktu, pri katerem so bila zlorabljena pooblastila le, kadar je na podlagi objektivnih, upoštevanih in skladnih dejstev, mogoče sklepati, da je bil njegov izključni ali vsaj odločilni namen doseči drugačne cilje, kot so tisti, ki jih navaja, ali izogniti se postopku, ki je posebej predviden s Pogodbo za obravnavanje okoliščin predmetne zadeve (sodbi Sodišča z dne 13. novembra 1990 v zadevi Fedesa in drugi, C-331/88, Recueil, str. I-4023, točka 24, in z dne 14. maja 1998 v zadevi Windpark Groothusen proti Komisiji, C-48/96 P, Recueil, str. I-2873, točka 52).

- 146 Tožeča stranka ni podala takih dejstev. Treba je spomniti, da je tožeča stranka do trenutka zasega iz naslova parlamentarnih stroškov in nadomestil prejela skupaj 495.891,31 EUR. Zaseg znatnega dela tega zneska (200.304 EUR), ki po izjavah tožeče stranke izvira iz Parlamenta, je lahko zgolj povzročilo nastanek dvomov o skladnosti uporabe znatnega dela tožeči stranki izplačanih stroškov in nadomestil s Pravilnikom PNS. Začetek preiskave je bil torej upravičen. Zato je treba sedmi tožbeni razlog zavriniti.

Osmi tožbeni razlog: nepravilna presoja generalnemu sekretarju predloženih dokazil

Trditve strank

- 147 Tožeča stranka navaja, da je Parlament storil očitno napako pri presoji s tem, da ni upošteval dejstva, da ni mogla predložiti nekaterih svojih računovodskih dokumentov, ker je bil njen blagajnik pridržen in ker so bili številni računovodski dokumenti zaseženi tako kot tudi znesek 200.304 EUR. Po navedbah tožeče stranke je ta znesek izhajal izključno iz Parlamenta.

- 148 Dejstvo, da je bilo zavrnjeno upoštevanje več kategorij stroškov brez navedbe, v čem naj bi bile v nasprotju s Pravilnikom PNS, z vidika tožeče stranke pomeni očitno napako pri presoji. Stroški, ki po navedbah generalnega sekretarja niso bili potrjeni z ustreznimi računovodskimi dokumenti, bi bili lahko predmet pavšalne ocene. Tožeča stranka v zvezi s tem opozarja na svoj dopis z dne 6. februarja 2003, naslovljen na generalnega sekretarja (glej točko 39 zgoraj), ki je vseboval nov

obračun, v skladu s katerim so upravičeni stroški iz naslova dodatka za sekretariat po novem znašali 191.860 EUR, to je 138.741 EUR, upravičenih z dokazili, ki so bila predložena omenjenemu dopisu, ki se jih prišteje znesku 53.119 EUR, upravičenih že med revizijo, tako da je znašala razlika, ki jo je treba povrniti Parlamentu 50.722 EUR.

- 149 Tožeča stranka natančneje meni, da bi moral zneske v zvezi z neizplačanimi plačami (67.340 EUR) in neplačanimi prispevki za socialno varnost (26.054 EUR) upoštevati generalni sekretar, ker bodo ti dolgovi poplačani, ko bo vrnjen zaseženi znesek. Poleg tega tožeča stranka nasprotuje dejstvu, da je Parlament zavrnil upoštevanje zneskov v zvezi s pavšalnimi zneski za osebne stroške (27.600 EUR), saj naj bi bilo te zneske mogoče potrditi z drugimi sredstvi, tako kot stroške prenosnih telefonov, izračunanih na podlagi ekstrapolacije (4800 EUR).
- 150 Tudi dejstvo, da je bilo zavrnjeno upoštevanje cele vrste dokazil in računov v zvezi s stroški za prebivanje tožeče stranke in njenih pomočnikov, za znesek 63.308,64 EUR, kot tudi stroškov v zvezi z neizplačanimi plačami, glede katerih je delovno sodišče iz San Sebastiana ugotovilo, da jih dolguje (50.865,43 EUR, glej točko 45 zgoraj), naj bi pomenilo očitno napako pri presoji.
- 151 Tožeča stranka je na obravnavi pojasnila, da naj bi J. Gorrotxategi zadržal 100.000 EUR od 200.304, ki so bili nato zaseženi, ker naj bi ji ta znesek izplačal vnaprej kot blagajniški izdatek, da bi izpolnila svoje obveznosti do pomočnikov. In tudi znesek, glede katerega naj bi jo za dolžnika do njenih pomočnikov spoznalo sodišče v San Sebastianu, naj bi bil dvignjen od zaseženega zneska.

- 152 Parlament predhodno opozarja, da so v potrdilu, ki je bilo pripravljeno na zahtevo tožeče stranke (glej točki 32 in 33 zgoraj), omenjena samo plačila, izvršena na bančne račune, ki pripadajo njej in plačilnemu zastopniku, iz naslova različnih parlamentarnih nadomestil, in da se potrdilo ne nanaša na zaseženi znesek.
- 153 Parlament opozarja, da med povračilom 200.304 EUR in predložitvijo dodatnih dokazil ni povezave, saj se zaseženi znesek nanaša na obdobje po obdobju, v katerem bi bilo treba uporabiti nadomestila v skladu s Pravilnikom PNS. Tako naj bi torej dejstvi, da ni bilo dokazil in da je bil na tekočem računu znatni znesek, privedli Parlament do tega, da je mislil, da ti zneski niso bili uporabljeni za izpolnitev obveznosti, sklenjenih ob spoštovanju Pravilnika PNS.
- 154 Po mnenju Parlamenta je revizijsko poročilo dokaz, da je tožeča stranka kršila Pravilnik PNS. Tožeča stranka naj bi celo sama priznala, da nekaterih obveznosti do svojih pomočnikov ni izpolnila. Parlament tudi izpodbija dokazno vrednost elementov, na katere se v zvezi s sklenitvijo poravnave za neizplačane plače njenih pomočnikov sklicuje tožeča stranka (glej točko 149 zgoraj), in dokazno vrednost dokazil, ki jih je predložila med postopkom.
- 155 Parlament poudarja, da zneskov, na katere se sklicuje tožeča stranka, ki naj bi jih dolgovala pomočnikom, ni bilo mogoče upoštevati, saj so bile, kot je navedeno v revizijskem poročilu, zadevne pogodbe sklenjene med pomočniki in EH/B, kar je poudarila tudi Kraljevina Španija.
- 156 Na koncu Parlament izjavlja, da, kot je pojasnil v točki 3 izpodbijane odločbe, ostaja na voljo za upoštevanje dodatnih dokazil, ki bi mu jih predložila tožeča stranka.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 157 Uvodoma je treba poudariti, da mora biti v skladu s sistemom, ki ga določa Pravilnik PNS, poslanec, ki za upravljanje zneskov, izplačanih iz naslova dodatkov za parlamentarno pomoč, določi plačilnega zastopnika, sposoben predložiti dokazila o uporabi zneskov v skladu s pogodbami, ki jih je sklenil s svojimi pomočniki. Če ni dokazil o stroških, nastalih iz naslova plač pomočnikov, ali o vseh drugih stroških, ki se v skladu s Pravilnikom PNS povrnejo, lahko to povzroči zgolj nastanek obveznosti povrnitve ustreznih zneskov Parlamentu. Vsak znesek, katerega uporaba v skladu s Pravilnikom PNS ni dokazana z dokazili, je treba namreč šteti za neupravičeno izplačan. Zato je naloga osebe, ki je upravi predložila dokazila za upravičitev uporabe prejetih sredstev, da navede in da v utemeljitev svoje tožbe pri Sodišču prve stopnje dokaže, da je uprava storila napako s tem, da je zavrnila upoštevanje navedenih dokazil.
- 158 V tem okviru trditev tožeče stranke v zvezi s težavami, ki jih je imela zaradi aretacije svojega blagajnika in zaradi zasega številnih dokumentov, ni mogoče sprejeti. Tožeča stranka je v zvezi s tem v odgovoru na pisno vprašanje Sodišča prve stopnje pojasnila, da je bil edini dokument, ki so ga zasegli francoski organi bančni dvižni listek za dvig 210.354 EUR, ki ga je izdala Banque Bruxelles Lambert pooblaščenca na tekočem računu. Tožeča stranka je od bančne poslovalnice pridobila kopijo tega dvižnega listka in ga predložila Sodišču prve stopnje. Tudi dejstvo, da je morala tožeča stranka nadomestiti svoje računovodstvo brez pomoči svojega blagajnika, je brez pomena.
- 159 V zvezi s pavšalno oceno stroškov, za katero se zavzema tožeča stranka, je treba navesti, da je ni mogoče sprejeti. Nesporno je, da je treba plačilo obveznosti, ki jih krije dodatek za sekretariat, dokazati z dokazili, ki vsebujejo vse potrebne elemente za izvedbo naknadnega nadzora (natančne zneske, datume plačil, podatke o dolžniku in upniku, pravno podlago plačila, itd.). Pavšalna ocena, ki je tudi sicer ne predpisuje nobena določba, ne daje take možnosti.

- 160 Glede vračila zneska 200.304 EUR, zaseženega v Franciji, in, še natančneje, glede trditve tožeče stranke, da bi Parlament moral upoštevati dejstvo, da je pogoj za predložitev enega dela dokazil navedeno vračilo, je treba navesti, da te trditve ni mogoče sprejeti.
- 161 Tožeča stranka poskuša namreč dokazati, da določene zneske dolguje osebam, plačanim iz sredstev dodatka za sekretariat, in navaja, da bi zaradi tega Parlament moral šteti, da so bili navedeni zneski pravilno dokumentirani. V zvezi s tem se sklicuje na neizplačane plače (67.340 EUR) in na neizplačane prispevke za socialno varnost (26.054 EUR) ter poudarja, da bo te dolgove poravnala, ko ji bo vrnjen zaseženi znesek.
- 162 Vendar pa dejstvo, da dolguje določene zneske osebam, ki jim je namenjen dodatek za sekretariat, tožeče stranke ne odvezuje dolžnosti predložitve dokazil, ki dokazujejo, da so njene obveznosti ugasnile. V nasprotnem primeru bi poslanec lahko prejel dodatke, ne da bi izplačal zneske, namenjene izvajalcem storitev in tako Parlamentu vzel možnost kakršnegakoli nadzora s tem, da bi mu predložil kakršenkoli dokaz o svojem dolgu do navedenih izvajalcev.
- 163 Iz tega sledi, kot je že bilo poudarjeno, da mora Parlament nadzirati obstoj dokazil, ki dokazujejo uporabo sredstev, skladno s Pravilnikom PNS. Treba je še dodati, da Parlament ni dolžan tožeče stranke odvezati dolžnosti predložitve dokazil zaradi zasega, za katerega ni odgovoren. Poslanec je namreč tisti, ki od prejetja dodatka nosi nevarnost, povezano z njegovim upravljanjem. Parlament je sicer tudi izjavil, da

ostaja na voljo za upoštevanje dokazil o plačilih dolgov, ki jih navaja tožeča stranka. Zato je Parlament upošteval zaseg iz Francije in tožeči stranki ponudil možnosti, da upraviči zneske iz naslova parlamentarnih nadomestil, ki jih je porabila.

- 164 V zvezi z zavrnitvijo Parlamenta, da bi upošteval zneske v zvezi s pavšalnimi zneski osebnih stroškov (27.600 EUR), pri čemer naj bi po mnenju tožeče stranke ti zneski bili lahko potrjeni z drugimi sredstvi, je dovolj poudariti, da tožeča stranka ni opredelila navedenih sredstev. V zvezi s stroški prenosnih telefonov je treba poudariti, da iz razlogov, navedenih v točki 159 zgoraj, predlagana ekstrapolacija v Pravilniku PNS ni dovoljen način za upravičitev stroškov.
- 165 V zvezi z odločbo delovnega sodišča v San Sebastianu, na katero se tožeča stranka sklicuje kot na dokaz za njen dolg (v višini 50.865,43 EUR) do pomočnikov, je treba poudariti, da ne gre za akt pravosodnega organa, ampak za upravno določbo, ki jo je izdal mediator oddelka za pravosodje baskovske vlade in temelji na dogovoru med tožečo stranko in njenimi pomočniki. V vsakem primeru ta akt ne potrjuje ugasnitve dolga tožeče stranke do pomočnikov in zato ni primerno dokazilo (glej točki 162 in 163 zgoraj). Treba je še dodati, da dogovor, dosežen pri poravnavi, kot je ta, ki je bil podlaga za zgoraj navedeno odločbo, pravzaprav sploh ni nedvomen dokaz o obstoju neke terjatve. Parlament je torej upravičeno zahteval dokumente, ki dokazujejo izplačilo teh neziplačanih plač pomočnikom, da bi izvršil zmanjšanje dolga.
- 166 Tožeča stranka trdi, da bi bilo treba šteti, da je znesek 63.308,64 EUR upravičen iz naslova gospodinjskih stroškov. Plačevanje teh stroškov naj bi prevzela EH/B, ki naj bi na podlagi sklenjenega dogovora zadrževala pavšalni znesek 600 EUR od plače vsakega pomočnika. Do tega zneska je po mnenju tožeče stranke upravičena skupina EH/B (glej točki 45 in 150 zgoraj).

- 167 V zvezi s tem zadošča navedba, da iz že navedenih razlogov neplačanega dolga ni mogoče upoštevati kot upravičeni strošek. Zato je Parlament upravičeno zavrnil upoštvanje tega elementa.
- 168 Iz navedenega izhaja, da zavrnitev generalnega sekretarja, da bi upošteval dokazila, ki jih je predložila tožeča stranka in so zgoraj navedena, ni bila nepravilna. Iz tega sledi, da je treba osmi tožbeni razlog zavrniti.
- 169 Ker so bili zadnji trije deli prvega tožbenega razloga ter vsi ostali tožbeni razlogi (od drugega do osmega) zavrnjeni, je treba izpodbijano odločbo razglasiti za nično samo v delu, v katerem določa, da se bo izterjava zneska, ki ga dolguje tožeča stranka, opravila s pobotom.

Stroški

- 170 V skladu s členom 87(3) Poslovnika lahko Sodišče prve stopnje odloči, da se stroški delijo ali da vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka stranka uspe samo delno. V tem primeru je treba glede na to, da je razglašena delna ničnost izpodbijane odločbe, in glede na to, da je bila zavrnjena večina tožbenih razlogov tožeče stranke, odločiti, da vsaka stranka nosi svoje stroške.
- 171 V skladu členom 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika, nosijo države članice, ki se kot intervenienti udeležijo postopka, svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi razširjeni senat)

razsodilo:

- 1. Odločba generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 24. februarja 2004 o izterjavi zneskov, ki so bili tožeči stranki izplačani iz naslova parlamentarnih stroškov in nadomestil, se razglasi za nično v delu, v katerem določa, da se bo izterjava zneska, ki ga dolguje tožeča stranka, opravila s pobotom.**
- 2. V preostalem se tožba zavrne.**
- 3. Tožeča stranka, Parlament in Kraljevina Španija nosijo svoje stroške.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Razglašeno na obravnavi v Luxembourggu, 22. decembra 2005.

Sodni tajnik

Predsednik

E. Coulon

J. Pirrung